

[Finansministeren]

investeringer i øst-vest-trafikken, som, uanset hvilken løsning der vælges, vil lægge beslag på store offentlige investeringsmidler i resten af dette årti. Derudover ved vi – eller vi kan i hvert fald forestille os – at den hastige teknologiske udvikling ikke mindst på kommunikationsområdet vil tilsige en offentlig investeringsindsats f.eks. fra de koncessionerede selskaber, men givet også fra statslig side.

Dette var fra min side blot en række eksempler på behov, som vi kan forudse, og herudover kan nævnes en række endnu uforudsete behov, som utvivlsomt vil komme til.

Ændrede forudsætninger må selvfølgelig løbende tages ind i vurderingen af de enkelte større investeringsbeslutninger. Som jeg har nævnt, er det også regeringens hensigt at foretage en årligt tilbagevendende samlet revision af det offentlige investeringsprogram, således at de bevillende myndigheder i staten, i kommunerne og i de koncessionerede selskaber kan have et ajourført grundlag at disponere ud fra.

Forhandling

Glensgård (FP):

Den alvorlige udvikling, der har vist sig gennem de seneste år med hensyn til de offentlige finanser, indebærer efter fremskridtspartiets opfattelse, at vi ikke kan tillade os at gå ind i lemfældige offentlige investeringer. Vi kan ikke tillade os at igangsætte forskellige projekter for at tilfredsstille enkelte befolkningsgrupper, for at tilfredsstille nogle kraftige politiske hensyn. Det eneste, der kan investeres i i dag, er projekter, som er absolut samfundsnødvendige, og som er nødvendige for, at vi kan få gang i den beskæftigelse, som er så katastrofalt ringe for øjeblikket, og i den produktion, som er så nødvendig for, at vi kan få klaret vores betalingsbalanceproblemer.

Regeringen siger i sit oplæg for 1982, at den for så vidt godt er klar over, at en del af investeringerne i naturgasprojektet ikke er rentable. Vi har jo set interne notater fra D.O.N.G., der fortæller, at D.O.N.G. ligger med et underskud på ca. 10 mia kr. i 1990. Med hensyn til investeringer, som regeringen har lagt op til, eksempelvis i naturgasprojektet, har regeringen jo blot været i den situation, at man har fået et flertal i folketinget med sig, og det er jo noget af ulykken.

Hvis vi ser på den debat, der var i foråret 1978 om de offentlige investeringer, kan vi jo se, at der findes kraftige, markante meninger, der går på, at vi ikke skal kaste os ud i lemfældige, offentlige investeringer. Bl.a. sagde en ordfører – Folketingstidende 1978-79, sp. 10641: vi »mener ikke, at der skal investeres i dansk udnyttelse af Nordsøens naturgas. Vi finder, at naturgasprojektet er en uhyggelig skidt forretning for det danske samfund. Argumentationen om forsyningssikkerhed er ikke holdbar. Den bygger på primitive og populære forestillinger om dansk gas i danske gashaner.«

Videre sagde ordføreren:

»Vi betragter det naturligtvis som noget positivt, at regeringen i dagens redegørelse har skåret ned på det oprindelige projekt, men vi finder det urimeligt, at man fortsat sigter på at føre gassen frem til store kredse af forbrugere. Den danske naturgas skal sælges til de lande, der allerede har investeret i et forsyningsnet, og som i de kommende år selv vil komme til at mangle naturgas.«

Citatet er fra den 23. maj 1978.

Jeg vil gerne sige, at dette citat kunne være hentet fra fremskridtspartiets ordførers indlæg om de offentlige investeringer, men det var det ikke. Det var formuleret af venstres ordfører, hr. Ellemann-Jensen. Det var altså venstres opfattelse dengang, at naturgasprojektet var en uhyggelig skidt forretning for det danske samfund, og at det byggede på primitive og populære forestillinger om dansk gas i danske gashaner.

Så fik vi imidlertid en anden regering, og i foråret 1979 var daværende handelsminister Arne Christiansen klar til at udråbe sig selv til det nye Danmarks Tietgen. Han havde fået gennemført den største forhandlingskontrakt, og den var underskrevet. Nu var der pludselig en anden stillingtagen til naturgasnettet, nu var det lige pludselig ikke længere en primitiv forestilling, nu var det lige pludselig ikke længere en uhyggelig skidt forretning for det danske samfund. 11 måneder efter, at venstres ordfører havde stået her og forklaret, at det danske naturgasnet var en dårlig forretning, sagde venstres handelsminister, at det var en af de bedste investeringer, man kunne foretage.

Vi har også set det konservative folkeparti ændre holdning i denne sammenhæng. Det har aldrig været så helhjertet tilhænger af